

زده‌اند. مثلاً در دوران مشروطه یک نفر گفته است که خوشبید تمدن ایران افول کرده، عده‌ای به خوشبیدتمدن ایران باستان اشاره کردند و عده‌ای به اصل زرین تمدن اسلامی. عده‌ای گفتند احکام خدا در ایران تعطیل شده و عده‌ای هم گفتند ضروری است جامعه ایران ترقی پیدا کند. همه این امر محترم و شبه‌قدسی که در آن صورت‌بندی می‌شود از سوی کسانی است که اهل فرهنگ و علم و فلسفه هستند و بسیاری از اینها ذاتاً سیاسی و یا فعالان سیاسی نیستند اما مفاهیم ارزشمند و نظام‌های کلامی ارزشمندی تولید می‌کنند که عده‌ای را متوجه خودشان می‌کند. یک بازارگرمی درست می‌کند که همان بازارگرمی و اتفاق نظری که بین یک عده تولید می‌شود قابلیت ورود به عرصه سیاسی را ایجاد و بتواند یک سوزه جمعی در عرصه سیاست خلق کند. اما مسئله این است که آیا کانون این نظام‌های کلامی واجد قدرت ربط مستقیمی به آلام اینجا، اکنون وفوری مردمانی که باهم‌زندگی می‌کنند دارد؟ اینگونه نیست و کسانی طرح مسئله می‌کنند که زندگی روزمره و مردمان عامه را تحقیر می‌کنند، کسانی که یک نظام کلامی بسیار ارزشمند، متعالی، فلسفی، کلامی، فقهی و علمی طرح مسئله‌هایی می‌کنند و جمع همدلی می‌سازند و وارد سیاست می‌شوند و بعد از آلام مردم تغذیه می‌کنند. مثلاً درباره گفتمان اصلاحات، از چهره‌های بزرگ خالق آن دکتر سروش و دکتر بشیریه و... هستند که حرف‌های متعالی بسیاری می‌زنند. آن وقت کار امثال من چیست که برویم در جاهای مختلف و بگوییم که مثلاً آقایانی که رنج‌تان فقر یا تحقیر است، دیدگاه این افراد در عرصه سیاسی رنج شما را برطرف می‌کند. همین گونه می‌شود که توده‌های عظیمی در شبکه‌ای از مفاهیمی که چیزی از معانی دقیق آن نمی‌دانستند جمع شده و اصلاح‌طلبان از آلام روزمره مردم برای نظام کلامی که اساساً گوهره سیاسی نداشته استفاده کرده و یک قدرت عظیم خلق می‌کردند. اشکال این گفتمان‌ها چه بود؟

❖ اشکال نظام‌های کلامی در ایران

عین این مشکل که گفتمان اصلاح‌طلبی داشت را discourse(گفتمان) انقلاب اسلامی هم داشت، در این گفتمان هم ایدئولوگ‌ها و متفکرانی بودند که خودشان مستقیماً مردان جدال سیاست به معنای واقعی نیستند، مفاهیم متعالی می‌گفتند که به زندگی روزمره مردم به گونه‌ای وصل می‌شد و از آن انرژی عظیمی خلق می‌شد. اشکال این نظام‌های کلامی چیست؟ و چرا می‌گویم در حال پشت سر گذاشتن آنها هستیم؟ سرشت اینها سیاسی نیست و این نظام‌های کلامی معمولاً رژیم‌های قدرتمند حقیقت می‌سازند، مرزهای روشن من و غیر می‌سازند و هویت‌ساز هستند و بعد خیال می‌کنند نسخه‌ای برای رستگاری جمعی دارند. بنابراین هر کس در این خیر جمعی نیست به رنگی و بر چسبی رانده می‌شود. همه ما قدرت را زیادی برای بر چسب‌زنی و طرد غیر داریم و ساختن یک خیمه که ساکنان آن، نمایندگان واقعی خیر عمومی هستند، اینها هستند و لاغیر. حلالان آن حقیقتی که نجات جمعی را رقم می‌زنند، در واقع اصحاب این خیمه هستند. اما سیاست و سیاست‌ورزی سرشست دیگری دارد. در تعریف آرتنی آن چیزی که میدان عمل سیاست و میدان حیات سیاسی را از قلمروهای دیگر متمایز می‌کند کثرت تقلیل‌ناپذیری آن است. کثرت تقلیل‌ناپذیر که ریشه‌های یونانی دارد و حتی به جای آرتن می‌توان آن را به ارسطو نسبت داد. فرق جامعه سیاسی با گله همین است که جامعه سیاسی کثرت تقلیل‌ناپذیر دارد و سخن سیاسی و عمل سیاسی آن سخن و عملی است که میان این کثرت تقلیل‌ناپذیر، تعادل موقت برای تحقق مقصود مشخصی ایجاد کند. اینکه خیال شود بتوان همه را یک‌صدا کرد و بیان کرد که یک حقیقت وجود دارد و دیگران باطل هستند، فکر کرد که در جامعه سیاسی می‌توان یکی از اینها را مسلط کرد و همه را قانع و همراه کرد؛ حالا یا با گفت‌وگو، یا با سرکوب و اجبار و طرد، در واقع با این خیال منطبق حیات سیاسی کشته و دیگر خواهان آن رویه، مرد سیاسی نیست. البته این نقدها شاید خیلی کمتر به گفتار اصلاح‌طلبان چپسید چراکه اصلاح‌طلبان آخرین حلقه این سنت هستند و تنها مقداری از این سنت را دارند.

❖ با یک جامعه متکثر تقلیل‌ناپذیر مواجه هستیم

اگر خیال کنید که حقیقت را پیدا کردید و می‌توانید با هر حربه‌ای یک جمعیت کثیر را همراه کنید، یعنی فهمی از سرشست اجتماع سیاسی ندارید. امر شبه‌قدسی و محترم سرشت سیاسی وقتی از جایی بیرون از حیات سیاسی وام گرفته می‌شود و وارد میدان سیاست می‌شود، این میدان را تخریب می‌کند. اخیراً عبارتی از آرتن خواندم که بسیار راه‌گشا است. آرتن چرا در میدان متکثر حوزه سیاست که خیر اعلا را پیش می‌برد، فیلسوفان را تحقیر می‌کند؟ آرتن از منطق زندگی روزمره در جهان سایه‌ها که افلاطون از آن سخن گفته دفاع می‌کند و می‌گوید مردم در جهان سایه‌ها با همان نور کم‌و‌مهباب راه‌شان را پیدای می‌کنند اما این فیلسوف‌ها چشم‌شان به خوشبید خورده و وقتی به جهان مربوطه می‌گردند کور هستند و چشم‌شان جایی را نمی‌بیند و اینها راه خود را هم بلد نیستند و می‌خواهند در جهان سایه‌ها حضور داشته‌باشند و همین‌ها جهان را مختل می‌کنند. در واقع حیات سیاسی و نظام‌های کلامی را که مفاهیم شبه‌قدسی را اختیار کردند که بیرون از منطق زندگی روزمره اینجا و اکنون بنا شده و اختیار شده است و حول و حوش یک نظام معرفتی ساخته شده و حالا جمع اقلیت شورمند وفاداران به آن نظام کلامی شکل گرفته‌اند، این اقلیت می‌خواهند رستگاری جمعی را شکل دهند و در نتیجه کارشان به همان جایی می‌رسد که انقلاب ایران رسید. در واقع وقتی اقلیت شورمند به حاکمیت می‌رسند، یاد نگرفته‌اند که قرار است مردم زندگی کنند و خیلی زود کار آنها به خشونت و سرکوب می‌رسد چراکه راهی جز خشونت و سرکوب نمی‌ماند. اما صاحبان گفتمان‌های دموکراتیک در ایران یک بداقبالی در این صد و اندی سال داشته‌اند و گفتمان اصلاح‌طلبان

در واقع وقتی اقلیت

شورمند به حاکمیت

می‌رسند، یاد

نگرفته‌اند که قرار

است مردم زندگی

کنند و خیلی زود

کار آنها به خشونت

و سرکوب می‌رسد.

اما صاحبان

گفتمان‌های

دموکراتیک در ایران

یک بداقبالی در این

صد و اندی سال

داشته‌اند و گفتمان

اصلاح‌طلبان نیز

از منظر فرم همان

بداقبالی‌ها را داشته

است. در واقع

کلام قرار نیست

نجات‌بخش باشد

و ما باید از درون

منطق اینجا و اکنونی

حیات سیاسی،

مسئله خودمان را

پیدا کنیم و کلام را

به خدمت بگیریم

نیز از منظر فرم همان بداقبالی‌ها را داشته است. در واقع کلام قرار نیست نجات‌بخش باشد و ما باید از درون منطق اینجا و اکنونی حیات سیاسی، مسئله خودمان را پیدا کنیم و کلام را به خدمت بگیریم.پس مسئله چیست؟

ما با یک جامعه متکثر تقلیل‌ناپذیر مواجه هستیم. در این جامعه دین قدرت فراوانی دارد، دینداران سیاسی امروز یک اقلیت قدرتمند هستند و هم‌زمان جریان‌هایی با شمار فراوان کسانی را داریم که نمی‌خواهند زیر چتر این جریان زندگی کنند و یک زندگی هذونبسیمی (لذت خواهی) را اختیار کرده‌اند. ما ذهنیت‌های جهان‌روا داریم که در تعلقات ملی خودشان را تعریف نمی‌کنند. الان ذهنیت‌هایی را داریم که حتی در اجتماع جامعه ایران منتظر فرصت هستند تا از این اجتماع فرار کنند. تازه همه اینها بسته‌های کلی است و در هر کدام از آنها تنوع‌های گوناگونی وجود دارد. در همین انتخابات دیدید که چه کثرتی درون دینداران سیاسی وجود دارد، در بین دموکراسی‌خواهان نیز کثرت صداها وجود دارد و ما با کثرت صداها مواجه هستیم و انتظار اینکه هر نظام کلامی بتواند ما را از شر این کثرت‌ها کند، ما را در دام صورت‌بندی‌های گذشته می‌گذارد. یک بار برای همیشه باید باور کنیم عصر آن گفتمان‌ها گذشته است. زبان و کلام و گفتمان تنها یک کار می‌توانند انجام دهند، اینکه کثرت نامتغین، پیرامون حل مسئله‌های مشخص، سازماندهی و همگرایی‌های موقت ایجاد کنیم و آلمان رانیز از دل خود مردمان و زنان و کودکان و نوجوانانی که اینجا زندگی می‌کنند بگیریم و مسئله‌را از همین‌جا دریافت کنیم. ما مسئله را از دل زندگی روزمره می‌گیریم و آن کلام‌ها را ابزار می‌کنیم و کلام‌هایی که در خدمت همگرایی موقت برای حل مسائل مشخص هستند را به خدمت می‌گیریم. میراث ایران اسلامی محترم است، اسلام و دموکراسی خواهی منابع بسیار محترم و قدرتمند و ارزشمندی هستند اما اینها ابزارهایی هستند که همگرایی‌های موقت ایجاد می‌کنند.

❖ توصیه‌هایی برای نوسازی گفتمان اصلاحات

من توصیه‌هایی برای نوسازی گفتمان اصلاحات دارم؛ اول اینکه به نظر من انتخابات خیلی مهم است، صندوق آرا خیلی مهم و ارزشمند هستند، اما این انحطاطی که دچار آن شدیم، مبنی بر اینکه صبح تا شب بنشینیم و هسته همه ما جرّای سیاسی را به روز انتخابات تعمیم دهیم، این هم جزئی از حیات سیاسی امروز ما است و باید به آن اهمیت داد اما نوسازی گفتمان اصلاح‌طلب با محوری کردن مقوله صندوق و انتخابات به جایی نمی‌رسد. انحصار اینکه جماعت اصلاح‌طلب می‌خواهند چکار کنند یا جماعت تحریمی می‌خواهند چکار کنند، خرد سیاسی را در جامعه ایران زایل کرده است. توصیه من این است که این را انقدر کانونی نکنیم، از طرفی گفتار اصلاح‌طلب گفتاری است در درون میدان عملی و اینجا و اکنونی مردمان و خلق سیاست. اگر سیاست را با تعریف آرتنی یعنی ایجاد همگرایی‌ها و هماهنگی‌های موقت میان نیروهای متکثر برای حل مشکلات مشخص بدانیم، اتفاقاً به این معنا، سیاست گاهی خود ضایع می‌شود. الان شخصیت ما این است که یا تحریم‌کننده انتخابات هستیم، یا شرکت‌کننده‌ای هستیم که آکراه داریم آیا شرکت کنیم یا نه و یا شرکت می‌کنیم. برای مثال الان چه چیزی در جامعه ایران حیاتی‌تر از مقوله آب است؟ اگر از زاویه سیاست به مقوله آب

چهارشنبه ۳۱ مرداد ۱۴۰۳
سال سوم • شماره ۵۸۳
www.hammihanonline.ir

نگاه کنیم، این مقوله مخبله ویرانگر جمعی ایجاد کرده است. در نسل جدید به کرات می‌شنوید که می‌گویند اصلاً مسئله جمهوری اسلامی نیست و این تمدن دارد زایل می‌شود. ببینید که فرونشست در اصفهان چه کرده، شهری که یکی از کانون‌های هویت جمعی ما است، در حال نابودی است. به موضوع محیط زیستی آن کاری ندارم، اما این بحران دارد یک مخبله سیاسی ایجاد می‌کند که کار دیگر تمام است. وقتی یک منطقه در حال از دست دادن زیست محیطی است، اصلاً صحبت از دموکراسی و اسلام و اینها مطرح نیست. آب همین الان دارد در خلق مخبله سیاسی ما بازی می‌کند و همگرایی منفی ایجاد می‌کند و یک کلام سیاسی است و مرد سیاسی یا سخنور سیاسی قدرتمند کسی است که بتواند مقوله آب را وارد قلمرو زندگی سیاسی کند و به جای اینکه آب تولید یک مخبله ویرانگر جمعی در عرصه سیاست کند، از درون آن یک همگرایی عملی برای رفع این مشکل ایجاد کند. اگر آب را تبدیل به یک میانجی سیاسی کنید، می‌بینید که گرایش‌های سیاسی مختلف؛ چپ، لیبرال‌ها، جهان‌گراها، اسلام‌گراها و همه به میدان می‌آیند و یک همگرایی موقت میان کثرت‌های نامتغین جامعه ایرانی برای حل یک مشکل پیدا می‌شود. الان در اندیشه‌های سیاسی متأخر، وقتی سخن از هابز می‌شود، می‌گویند او تنها به یک لویاتان اعتقاد داشت اما جامعه سیاسی مستعد صداها لویاتان است. الان اگر یک اجتماع همگرای هم‌عزمی ایجاد کنید و برای آن نظام معرفتی بسازید؛ یعنی نظام سیاسی و بحث انتقادی به دلیل سیاست‌های ویرانگر در حوزه آب داشته‌باشید، این نظم کلامی پیرامون مفهوم آب از دل دشواری‌های منطق زندگی روزمره درآمد است و آن امر شبه‌قدسی اش آب، زمین

و زندگی است که مفاهیم درون منطق ملموس زندگی روزمره هستند و کسی نیامده ادال قدسی را از بیرون به آن تزریق کند. اینها همان آلامی هستند که از مردم تا حکومت در آن دخیل هستند و همه را می‌شود در اینجا محاکمه کرد و به همه نشان داد که چگونه دارند غیراخلاقی عمل می‌کنند و یک همگرایی پیرامون رفع این مشکل خلق کرد. آن وقت یک لویاتان ساختنی، لویاتانی که لزوماً هابزی نیست، یک لویاتان مدنی است یعنی یک نظام کلامی که مسلح به یک امر قدسی است، دستورات اخلاقی دارد، سوزه همگرای اخلاقی خود را می‌سازد، و آن هویتی که من راه رستگاری را نشان می‌دهم هم نمی‌سازد. اتفاقاً همه اینها را به طور موقت پیرامون این ابرژه جمع می‌کند. فقر، شکاف طبقاتی، گروه‌های طرد شده، همه اینها و همه آلام مردم در زندگی روزمره مصداق‌هایی هستند که می‌توان با آنها خلق گفتار سیاسی کرد و جامعه مدنی را به این معنا در عرصه عمومی قدرتمند کرد. بنابراین نوسازی گفتمان اصلاحات به معنای یک نظام کلامی نیست، کثرتی از نظام‌های کلامی است که لویاتان‌های خود را می‌سازند و آتوریته‌های خود را خلق می‌کنند؛ آتوریته‌ای که لزوماً هم‌دیگر را طرد و نفی هم نمی‌کنند و چه‌بسا در هم تداخل نیز دارند. بنابراین فکر می‌کنم فهم ما از گفتمان باید عوض شود؛ چراکه باید از دوره گفتمان‌های یک‌پارچه که سر آنها بیرون از حیات سیاسی است و تنها پا و دست آنها در حوزه سیاست است، فاصله بگیریم و با این منطق جدید مسئله منطق سیاست را از درون منطق زندگی روزمره پیدا کنیم و باور کنیم که با «نوسازی گفتمان اصلاح‌طلبی» با کثرت گفتمان‌ها موضوعیت پیدای می‌کند؛ گفتمان‌هایی که هر کدام تعامل اجتماعی دارند و می‌توانند با هم هم‌افزایی کنند.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور- اداره کل ثبت اسناد و املاک آذربایجان غربی
آگهی نوبتی سه‌ماهه اول سال ۱۴۰۳
به موجب ماده ۵۹ آیین‌نامه قانون ثبت، املاک مشروحه ذیل واقع در بخش ۲۲ - ارومیه حوزه ثبتی پیرانشهر که در سه ماهه اول سال ۱۴۰۳ تقاضای ثبت‌شده جهت اطلاع عموم آگهی می‌گردد. شش دانگ یک‌باب خانه مشتمل بر مغازه ترحاتی به مساحت ۲۰ مترمربع تحت پلاک ۳۱۷۳ فرعی از ۲۶- اصلی بخش ۲۲- ارومیه به نام آقای طاهر عبدالله پورفرزند محمد به شماره ملی ۲۸۹۹۱۷۹۸۹۹ واقع در شهرستان پیرانشهر- خیابان شاخوان کوچه ۸ متری کارزان لذا مطابق ماده ۱۶ قانون ثبت، کسانی که نسبت به ملک فوق اعتراض داشته باشند می‌توانند اعتراض خود را از تاریخ انتشار نوبت اول به مدت ۹۰ روز مستقیماً به اداره ثبت پیرانشهر تسلیم و رسید دریافت دارند ضمناً چنانچه به ملک یا املاک مزبور قبل از انتشار آگهی دعوایی در دادگاه اقامه شده باشد برابر ماده ۱۷ قانون ثبت ذینفع می‌تواند گواهی مشعر بر اقامه دعوا از دادگاه اخذ و در مهلت مقرر به اداره ثبت پیرانشهر تحویل نماید و الا حق او ساقط خواهد شد و به موجب ماده ۸۶ آئین‌نامه اصلاحی قانون ثبت معترض باید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تقدیم اعتراض دادخواست به مرجح قضایی تقدیم و در غیر این صورت متقاضی ثبت یا نماینده قانونی وی می‌تواند به دادگاه مربوطه مراجعه و گواهی عدم تقدیم دادخواست دریافت و به اداره ثبت مربوطه تحویل نماید. این آگهی در دو نوبت به فاصله ۳۰ روز منتشر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: شنبه ۱۴۰۳/۰۵/۰۴- تاریخ انتشار نوبت دوم: دوشنبه ۱۴۰۳/۰۵/۰۴
حبیب الهامی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک پیرانشهر

❖ آگهی مناقصه عمومی خرید شماره ۶۵ ه سال ۱۴۰۳	
نوبت دوم	شرکت آب و فاضلاب استان آذربایجان شرقی در نظر دارد اقلام به مقدار و مشخصات ذیل به روش مناقصه عمومی:
	شماره مندرج در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت
شماره ۶۵ ه سال ۱۴۰۳	ردیف
	نام و مشخصات کالا
	تعداد یا مقدار
	واحد
	تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار(ریال)
	محل اعتبار
شماره ۲۰۰۳۰۰۱۴۰۳۰۰۰۰۰۸۱ مورخ ۱۴۰۳/۵/۲۷	۱
	کابل ۳*۱۲۰
	۱۵۰ متر
	۳,۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰ غیرعمرانی
شماره ۱۹ مورخه ۱۴۰۳/۶/۸	شماره ۸۱ مورخه ۱۴۰۳/۶/۲۵
آخرین مهلت تسلیم پیشنهادات در سامانه ستاد ایران ساعت ۸ صبح مورخه ۱۴۰۳/۶/۲۵	زمان و تاریخ بازگشایی پیشنهادات در سامانه ستاد ایران ساعت ۱۰ صبح مورخه ۱۴۰۳/۶/۲۵
هزینه آگهی از برنده مناقصه اخذ خواهد شد.	شرکت آب و فاضلاب استان آذربایجان شرقی
شناسه آگهی: ۱۷۷۲۰۶۵۶	

مقامات

معرفی وزرا با مشورت با سطوح عالی کشور

از شنبه ۲۷ مرداد مجلس وارد جلسات رای اعتماد به وزرای پیشنهادی دولت چهاردهم شده و برای آنکه دولت سریع‌تر تشکیل شده و به مسائل اجرایی کشور بپردازد، نمایندگان مجلس به صورت دو و سه‌شیفت در صحن علنی به بررسی برنامه‌ها و سابقه وزرای پیشنهادی پرداختند و به دو، سه وزیر به دلیل موضع‌گیری‌هایشان در گذشته تاختند و برنامه برخی دیگر را راهگشای مشکلاتی دانستند که کشور با آن دست به گریبان است.

روز گذشته مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور برای حمایت از کابینه پیشنهادی چند دقیقه‌ای وارد صحن علنی مجلس شده و مورد استقبال نمایندگان قرار گرفت و محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس گفت: «به‌افای دکتر پزشکیان رئیس‌جمهور دولت چهاردهم از طرف خودم و تمام همکاران خیر مقدم عرض می‌کنم.»

❖ تاکید پزشکیان و قالیباف بر لزوم ارتقای همکاری دولت و مجلس

پزشکیان همراه با قالیباف در دفتر ویژه دولت در مجلس حضور یافت و از فعالیت‌ها و اقدامات معاونت پارلمانی قدردانی کرد و ضرورت تلاش مضاعف این معاونت در تقویت وفاق و همدلی بین دولت و مجلس را مورد تاکید قرار داد. قالیباف نیز با قدردانی از حضور فعال شهرام دبیری در سکوت معاون پارلمانی رئیس‌جمهور ابراز امیدواری کرد که سطح همکاری و هم‌افزایی دو قوه بیش از پیش ارتقاء یابد.

دبیری نیز با قدردانی از حضور رئیس‌جمهور در دفتر دولت مستقر در مجلس آن را اقدامی بی‌سابقه و نشانه توجه رئیس‌جمهور به فعالیت پارلمانی توصیف کرد و با ارائه گزارشی از برنامه‌ریزی‌ها و فعالیت‌های معاونت متبوع خود در برگزاری نشست‌ها و رایزنی فشرده برای ایجاد هماهنگی و هم‌افزایی با نمایندگان در خصوص رای اعتماد به وزرای پیشنهادی تاکید کرد: «مصمم هستیم معاونت امور مجلس را در راستای راهبرد رئیس‌جمهور محترم به کانون وفاق و همدلی دو قوه برای خدمت بیشتر به مردم و آبادانی کشور قرار دهیم.»

❖ دیدار با جمعی از نمایندگان

رئیس‌جمهور البته شامگاه دوشنبه نیز با جمعی از نمایندگان جدیدالورود مجلس دوازدهم دیدار و گفت‌وگو کرده و گفت: «دولت چهاردهم در مواجه با مشکلات کشور به دنبال یافتن مقصر نیست، بلکه برای رفع مشکلات و چالش‌های متبلا به کشور با تمام‌توان تلاش خواهد کرد. قدم اول در مسیری که ما برای دولت ترسیم کرده‌ایم، جلب رضایت مردم و تکریم ارباب رجوع در همه ادارات و دستگاه‌های اجرایی خواهد بود.»

او با تاکید بر ضرورت اجرای سند چشم‌انداز کشور به عنوان یکی از اولویت‌های دولت در مسیر پیشرفت کشور تاکید کرد: «این سند به لحاظ علمی، از جمله اسناد قابل دفاع و ارزشمندی است که اجرایی آن نیازمند بهره‌گیری از توان مدیران کاردان، کارشناس و با تجربه است و امیدواریم با کمک نمایندگان محترم و رای اعتماد به همه وزرای کابینه بتوانیم این هدف را محقق کنیم. پرهیز از اختلافات داخلی و ایجاد وحدت و همگرایی در کشور رمز موفقیت و غلبه بر مشکلات است. یقین روویگردهای حذفی به میدان بیاییم و برای خدمت به کشور و مردم تلاش کنیم، خدای متعال هم به ما کمک خواهد کرد.»

پزشکیان با اشاره به اینکه هر فردی با هر نوع گرایش فکری و سلیقه‌ای برای تأمین رضایت مردم تلاش کرد به کشور و نظام و انقلاب خدمت کند، افزود: امروز مهم‌ترین دغدغه دولت کاستن از فاصله مردم و حاکمیت و تأمین رضایت مردم است و برای هر فرد هم‌فکر و هم‌عقیده با ما در این مسیر، میدان خدمت‌باز است. تعامل مجلس با دولت در تسریع خدمت‌رسانی به مردم حائز اهمیت است. هیچ‌یک از وزرای پیشنهادی بدون مشورت با سطوح عالی کشور به مجلس معرفی نشده‌اند و هماهنگونه که دولت به شعار وفاق ملی عمل کرد، اکنون از مجلس و نمایندگان نیز انتظار می‌رود پایبندی به وفاق را در عمل نشان دهند.»